

Átrendeződik a barkácsáruházak piaca: a hazai, illetve kisebb cégek terjeszkedése zajlik

Menekülőre fogták a multik

Lassan, de biztosan magára talál a romániai építőipar, ami kifejezetten jól jön a barkácsáruházaknak. Ráadásul átrendeződőben van a piac, a multinacionális cégek visszavonulót fújtak, a hazaiak viszont terjeszkednek.

Míg az utóbbi időben a nagyobb barkács áruházakat működtető multinacionális cégek valósággal menekülnek a romániai piacról, a bákói Dedeman és a galaci Arabesque után a Marosvásárhelyen bejegyzett Surub Trade is a terjeszkedés mellett döntött. A két moldvai cég immár 42, illetve 18 nagyüzletet és lerakatot működtet országszerte, amivel a hazai piac első, valamint negyedik helyét foglalja el. Kettejük között a Praktiker áll 28 és a Leroy Merlin 19 barkácsbolttal.

Nem függnak az állami költségvetéstől

A negyed évszázaddal ezelőtt a magyarországi Krizsán István által létrehozott Surub Trade is kinőtte a vásárhelyi 14 ezer négyzetméteres áruházát és raktárát, ezért a várostól mintegy 12-13 kilométerre fekvő Cserefalván kezdett zöldmezős beruházásba. Az ezer négyzetméteres agráripari barkácsáruház és a legalább tízszer akkora raktára a teljes Nyárad- és Küküllőmenti hivatott kiszolgálni. Kérdésünkre, hogy azok után, miután a hazai tőkével, Nagyszeben létesített Ambient csődbe ment, az osztrák BauMax kivonult az országból, a Praktikert a német tulajdonosok eladták Omer Susli török befektetőnek, a franciák új tulajdonost kerestek a

Bricostore-nak, a német tőkével működő OBI bezárta mind a hét nagyáruházát, mi sarkallta a Marosvásárhelyen bejegyzett céget a terjeszkedésre, Hodor Ildikó ügyvezető igazgató lapunknak kifejtette, hogy a gazdasági válság közepette, 2010-től errefelé cégcsoportjának valamennyi gazdasági mutatója javult. „Mi nem függünk az állami költségvetéstől, pontosabban keveset dolgozunk állami intézményekkel. Nem vagyunk hajlandók lemenni egy bizonyos ár alá, mint egyesek, akik még így is egy év után kilincselnek a pénzükért. Gazdasági válság ide vagy oda, a magánszemélyek építkeznek vagy legalábbis szépítik lakásaikat, a vállalkozók meg fejlesztenek” – állítja az igazgatónő, aki szerint az Ambient éppen a politikai játszmákkal összefüggő rossz gazdálkodásba bukott bele, a BauMax, a Bricostore meg a Praktiker pedig valószínűleg nem hozta azt a nyereséget, amire külföldi tulajdonosaik számítottak. „A tulajdonosok megtanulták, megtanultuk, hogy nem a másnak kell beruházni, hanem a holnapnak” – teszi hozzá Hodor Ildikó, aki a kezdetek kezdetétől beszállt az anyaországi főrézsvényesek tervébe. Jól emlékszik arra az időszakra, amikor 1993-ban egy kis, harminc négyzetméteres bérelt helyiségben indultak afféle szatocsbolttal, ahol a gyufától a

A nyárad- és küküllőmenti régióját hivatott ellátni az újabb műszaki és mezőgazdasági nagyáruház

horgászszerig, az alig tíz különböző méretű csavartól a kuktáig sok mindent megpróbáltak forgalmazni.

Óvatos üzletfilozófia

A Surub Trade Cserefalván is a nulláról kezdte: miután hetven tulajdonostól összevásárolt huszonnyolc parcellát, és két évet szánt azok telekelésére, két konténerből kezdte meg az árusítást. A számos mezőgazdasági gépet is forgalmazó második áruház az Ákosfalvához tartozó, mintegy háromszáz lelket számláló Cserefalva

egyetlen nagyobb beruházása. Bár a vidéki üzletben messze-memenően nem tapasztalni azt a nyüzsgést, mint a marosvásárhelyi nagyáruházban, a két és fél millió eurós befektetésnek van létjogosultsága. Hogy a nyáradmenti piac mennyire igényelte a jelenlétét, azt ott jártunkkor is lemérhettük. Néhány darab csatornaelemmel a kezükben, érkezésünkkor éppen néhány Gábor-cigánnyal megünnk szembe, köztük a karácsonyfalvi bulibasával. Kalapos cigánynak csatornát eladni egy kicsit olyan, mint eszkimót jégvásárlásra bírni.

Kérdésünkre, hogy szándékoznak-e tovább terjeszkedni, netán egész áruházláncban gondolkodnak-e, a cég ügyvezető igazgatója kifejtette, hogy az „addig nyújtózkodj, amíg a takaród ér” típusú üzletfilozófiát követik. Egyrészt ódzkodnak a bank kölcsöntől, ezért a fejlesztésre mindig a megtermelt nyereséget forgatták vissza, másrészt pedig úgy vélik, egy üzlethálózatot sokkal nehezebb lenne átfogni. „Folyamatosan próbálunk nőni, fejlődni, de nem bármilyen áron, és főleg nem bankhitel árán” – tette hozzá Hodor Ildikó.

SZUCHER ERVIN

Nem fejezik be az ünnepekre a város tavaszi lomtalanítását

A marosvásárhelyi városháza által megrendelt tavaszi nagytakarítás nem fejeződik be az ünnepekre. A március 20-án elkezdett lomtalanítás április 24-ig, keddig tart. Tegnap a Kövesdombról, ma a Budai Nagy Antal, Predeal utcából és környékéről szállítják el az összegyűjtött hulladékot. Sajnos nem mindenhol sikerült tökéletesre a lomtalanítás: a múlt héten a városháza rabokkal tisztíttatta meg a Színház teret. Az épület előtti téren, valamint a két bejáratot összekötő járdán is tisztaság van, de a színház másik felén kupacokban állnak az őszi levelek, a felszedett s ott felejtett kockakövek, illetve minden kisebb szélnél porfelhővel „találkozik” a járókelő.

A lakásokban viszont „kötelező” elkészülni a nagytakarítással. Az igazi háziasszonyok legalább három hete nekifogtak a lakás nagytakarításának, alaposan, jól felépített terv szerint portalanítyják a sarkokat, dobják ki a felesleges dobozokat, csomagolópapírokat, mossák és vasalják a függönyöket. Vannak

FOTÓ: BODA L. GERGELY

Nem mindenhol sikerült tökéletesre az utcai nagytakarítás

olyanok is, akik valakit megfizetnek azért, hogy mindezt egy nap alatt elvégezze helyettük.

Izsák Levente cége 16 éve takarítja a marosvásárhelyi cégeket és magánlakásokat. Mint mondta, már egy hónapja nagyon foglaltak, naponta több fel-

kérést vissza kell utasítsanak. A cégvezető elmondta, idén a cégeknél végzett negyedévenkénti nagytakarítás egybeesett a magyar és a román húsvétal. „Aki legalább egy hónappal ezelőtt szólt, hogy takaríttatni szeretne, azt nem utasítottuk

vissza. Az alkalmazottaim legalább nyolc éve dolgoznak nálam, megbízhatók, tudják mi a tennivalójuk, gyors és minőségi munkát végeznek. Nem tudok ilyen időszakokra kezdőket alkalmazni, mert ők csak hátrálatnák a csapatokat” – mondta Izsák Levente, akitől megtudtuk, hogy a lakások takarítása nagymértékben függ attól, hogy beköltözés előtt, festés, általános felújítás után kell takarítani, vagy csak az ünnepekre, családi eseményekre készülnek lakói. „Volt olyan ház, ahol az egyik ablak annyira be volt spriccelve festékekkel, hogy a tulajdonos fel kellett hívja a figyelmünket, hogy ott is van egy ablak. Voltunk olyan elhanyagolt lakásban is, ahol az egyik munkatársunk rosszul lett a szagoktól és a látványtól. Nem lehet és szabad általánosítani, ezért a helyszínen derül ki, hogy mennyibe kerül egy lakástakarítás” – mondta. Az ár függ attól is, hogy ablakpucolást, konyha-, fürdőtisztítást, porszívózást és portalanítást kell végezni, vagy szőnyeg- és

kárpittisztításra is igényt tart a megrendelő. Például egy átlagos kétszobás lakást 400-450 lejért takarítanak ki, de az ár elérheti – a koszosság és extra igények függvényében – a 900 lejt is.

Van, aki nem cégeket, hanem megbízható ismerősöket, barátokat által ajánlott asszonyokat, vagy férfiakat fogad meg a nagytakarításra. Molnár Kinga egy Vásárhely mellőli faluból jár be rendszeresen takarítani hente két családhoz. Ünnepek előtt azonban lányával máshol is vállal nagytakarítást. Mint elmondta, általában kétféle megrendelő van: az egyik közli, mit szeretne és odaadja a kulcsot, elmegy munkába, majd este fele hazajön, és fizet. De van, aki végig ott van a sarkában, esetleg vele együtt takarít. „Akinél visszajáró vagyok, s tudom mi vár rám, meghatározott összeget kérek, például egy két-háromszobás lakás esetében 150 lejt. Ha emeletes magánházzal beszélünk, oda kétszer vissza szoktam menni, s az ár is ezzel arányosan nő.”

SIMON VIRÁG